

УДОСКОНАЛЕННЯ АГРОБІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

**Ніценко В.С., к.е.н., доцент,
Міжнародний гуманітарний університет (м. Одеса)**

У сучасних кризових умовах попит збільшився на товари первинного споживання. Отже, перспективними галузями є ті, які їх виробляють. Одним з них є сільське господарство, яке «пережило» кілька криз.

Агробізнес зумовлює розвиток сфер виробництва, переробки, зберігання, транспортування та доведення до кінцевого споживача сільськогосподарської продукції. Його розвиток зачіпає інтереси забезпечення продовольчої безпеки країни та соціального благополуччя її громадян, має сприяти розвитку економіки в цілому, різних форм власності, вдосконалення агропродовольчої політики, зміцненню позицій АПК України на світових ринках.

Грунтуючись на активній державній підтримці, агробізнес дає можливість малому, середньому і великому бізнесу реалізувати свої потенціал у виробництві високорентабельної продукції і досягненні конкурентних переваг, про що свідчить сучасний досвід зарубіжних країн, в яких агробізнес суттєво впливає на економіку.

В даний час державна підтримка аграрного сектору в більшості економічно розвинених країн реалізується за допомогою різного роду субсидій, дотацій і пільг, при цьому фінансові вкладення в сільське господарство в 1,5-2 рази перевищують ринкову вартість його продукції.

Саме державна підтримка сільського господарства відіграла основну роль збільшенні виробництва продовольства у країнах, що є в даний час найбільшими експортерами: у США, Канаді, країнах ЄС.

В Україні агробізнес не зайняв належного місця в системі економічних відносин і вимагає подальшого вивчення.

Для подальшого розвитку агробізнесу потрібно рішення ряду проблем:

- наявність фінансової нестабільності, викликаної головним чином незначними грошовими надходженнями від реалізації продукції внаслідок низького рівня цін на сільськогосподарську продукцію;
- брак власних оборотних коштів для сезонного фінансування виробництва;
- недоступність банківського кредиту;
- відсутність законодавчих гарантій прав власності і виконання

контрактів;

- низький рівень менеджменту;
- нестача техніки, не своєчасне її впровадження та оснащення;
- відсутність необхідних грошових надходжень, як наслідок фізичний знос більшої частини основних засобів сільгоспдприємств, багаторазове скорочення закупівель нової техніки та обладнання;
 - велика кількість посередників, що надалі призводить до зниження частки сільських товаровиробників в роздрібній ціні кінцевого продукту;
 - припинення або зниження внесення добрив і недотримання технологій;
 - недостатній рівень інвестицій;
 - необхідність забезпечення налагодженої роботи товаропровідної ланцюжка – від поля до прилавка;
 - необхідність коректування державної програми підтримки АПК у питанні про землю – основному активі в цьому бізнесі (можливість оренди землі, покупки в розстрочку, в кредит);
 - високі ціни на пальне, які роблять неможливим високорентабельне виробництво сільськогосподарської продукції;
 - високі процентні ставки на кредит;
 - високі митні платежі на сільськогосподарську техніку і незахищений внутрішній ринок від поставок продуктів харчування з-за кордону;
 - соціальні проблеми сільських жителів (необхідне будівництво житла на селі, поліпшення соціальних умов для селян, боротьба з пияцтвом).

На наш погляд, доцільним є вжиття заходів, що мають прикладний характер, з метою вирішення проблем, негативно впливаючих на розвиток агробізнесу:

- залучення інвесторів в сільське господарство (заохочення, різного роду пільги, більш низькі ставки податку);
- регулювання цін з боку держави на сільськогосподарську продукцію;
- запровадження більш спрощеної системи для оформлення сільськогосподарських кредитів;
- створення системи земельно-іпотечного кредитування;
- стимулювання розвитку малих форм господарювання в агропромисловому комплексі (збільшення частки особистих

підсобних господарств і селянських (фермерських) господарств);

- орієнтація бізнесу відповідно до перспектив розвитку даного сектора економіки;
- організація контролю за правильністю розподілу і своєчасності виплат заробітної плати;
- вдосконалення системи зовнішнього та внутрішнього контролю;
- спрощення процедури формування земельних ділянок із земель сільськогосподарського призначення та зниження плати за проведення землевіпорядних робіт при постановці на кадастровий облік;
- розробка концепції державної підтримки;
- стимулювання працевлаштування молоді в сільському господарстві;
- розробка цільових програм зі стимулювання кадрів;
- розробка комплексу заходів щодо захисту вітчизняних сільгоспвиробників.

Важливість аграрного сектора для розвитку економіки безумовна. Будучи виробником товарів первинного споживання, агробізнес завжди має попит. Однак даний сектор економіки має великі прогалини в організації, фінансуванні та функціонування в цілому.

ОПТИМІЗАЦІЯ ВИРОБНИЧОЇ СТРУКТУРИ ПЕРЕРОБЛЮЮЧОЇ ПІДСИСТЕМИ ОРГАНІЗАЦІЙ АГРАРНОГО ПРОФІЛЮ ЯК ОДИН З НАПРЯМКІВ ЇХ РИНКОВО – ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

**Островерх О. В., асистент,
Харківський національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка**

Як навчає світовий досвід одержаний на виходах господарських організацій ефект уявляє собою результат функціонування їх перероблюючої підсистем. В свою чергу цей результат залежить від виробничої структури цих останніх яка може бути як оптимальною так і неоптимальною. Цілком зрозуміло, що неоптимальна виробнича структура перероблюючої підсистеми не може сприяти нарощуванню ефекту на її виході і разом з тим також і підвищенню ефективності господарських організацій.